

Wassen en minder worden

"Hij moet wassen maar ik minder worden".

(Joh. 3:30)

Deze woorden heeft Johannes de Doper gesproken op een kritiek ogenblik. Hij was zijn aanhang voor groot deel kwijt. De mensen, die hem als prediker hadden gehoord, verlieten hem. Ze gingen naar Jezus, Die inmiddels Zijn werkzaamheid in de nabijheid van Johannes was begonnen en lieten zich door Hem dopen. Moet u zich een voorstellen: Johannes had geen dopelingen meer, vanaf dit ogenblik had de Heere Jezus ze allemaal. Dat zal toch geen prettige ervaring zijn geweest. Pijnlijk voor Johannes zelf. We willen immers gewaardeerd worden. We willen meedoen, meetellen. Ook in het Koninkrijk van God. Geen wonder dat Johannes' discipelen jaloers werden. Ze vonden dat Johannes zijn mensen mag en moet vasthouden, vs. 26. Maar Johannes wordt niet jaloers. Dat Jezus alle aanhang krijgt en Johannes zelf geen mensen meer heeft, is de leiding God, vs. 27. Zo wil de Heere het. En dan is het geen wonder: de Doper vindt zichzelf niet zo belangrijk meer. Hij beschouwt zich als de vriend van de bruidegom, vs. 29. Zo'n man staat maar op de achtergrond. Daarentegen staat de bruidegom op de voorgrond, hij trouwt met de bruid. Hij leidt de bruid naar de bruidegom en als hij de vreugderoep van de bruidegom gehoord heeft, treedt hij als vriend terug. De vriend heeft maar een dienstverlenende taak. Zo geeft Johannes voorrang aan zijn Meerdere. Johannes weet: Ik heb slechts betekenis om de voortgang van de persoon en het werk van Christus te dienen, verder niet. We kunnen Christus vergelijken met de opgaande zon en Johannes met een afgaande maan. Die beeldspraak is treffend. Christus wordt in de Bijbel nogal eens gezien als de zon. En als de zon opgaat en een nieuwe dag aanbreekt, verdwijnt de maan. Zo ziet Johannes zichzelf. Hij moet wassen, groeien en groter worden, maar ik verdwijnen. Johannes spreekt van "*moet*". Dat wijst op God Die het zo beschikt..

Het Kind van God is geboren en groeit op tot een volwassen man. Hij wast op, ondanks tegenstand, ongeloof, lijden, bespottung en dood. Zijn lijden en dood vormen voor Hem immers geen verandering, maar zijn juist een stroomversnelling in Zijn opgang. En nu staat de zon van Gods heil hoog en helder aan de hemel van Gods genade. Het Licht schijnt (al) in de duisternis. En Johannes ziet het gebeuren: Hij moet wassen, maar ik minder worden.

Is Christus in uw leven gekomen? Hij kreeg heerschappij? Dan worden deze woorden ook werkelijkheid in uw leven. Als Christus groter wordt, blijft er voor u, jou en mij zelf steeds minder ruimte over. Dat is natuurlijk geen prettige gedachte. Ook niet voor Johannes' discipelen. Ze hoorden hem zeggen: "Hij moet wassen, maar ik minder worden". Tegen die woorden botsten ze op, ze zijn ergerniswekkend! Maar Johannes zegt: "Mensen, er is geen andere mogelijkheid. We moeten minder worden". Dat betekent: Achteruitgaan in naam, geringer worden in betekenis en invloed bij de mensen. Zeker, daar hebben we onszelf echt niet in mee. Niemand wil dit. We willen juist meedoen, onszelf laten gelden. Zo is dat in de maatschappij. We gaan scherp concurreren. Je zet alles op alles om anderen in te halen. En ingehaald worden ervaren we als nederlaag.

Hoe anders gaat het toe in het Koninkrijk van God. "Ik moet minder worden", zegt Johannes. Ik moet opzij en mag Christus in Zijn opgang niet in de weg staan. Deze woorden zullen in Johannes' leven aangrijpend in vervulling gaan. Nu al verliest hij al zijn aanhang. Niemand praat straks meer over hem, zijn ster is gedaald. Hij belandt in de gevangenis en zal hij daar worden onthoofd. Minder worden, verdwijnen. Dat is geen tragisch einde, maar de overwinning van Christus' genade in het leven van Zijn dienaar. En Johannes weet dat het zo gebeuren moet. Zo past Zijn dienaar in Gods plan. Christus gaat op als de zon maar dan is Johannes een afgaande maan.

Wassen - minder worden. Hij - ik. Dat correspondeert met elkaar. Als Christus op de troon zit, is er op de troon voor mij geen plaats meer. Dan is er voor mij slechts plaats aan Zijn voeten. Zijn dienstwillige dienaar. Zo wast Hij. Dat moet u overigens niet verkeerd verstaan. Christus kan natuurlijk niet groter worden dan Hij is. En ook de gelovigen kunnen Hem niet groter maken dan Hij is. Hij is groot in Zijn wezen. Maar Hij wil wel wassen bij hen die Zijn leden zijn. In hun geloof en liefde, in hun heiligmaking. Zit Christus op de troon van uw leven? Dan is er voor uzelf geen plaats meer. Dat "ik" moet eraan. En dat is niet erg. Dat is immers het "ik" dat onder Gods oordeel ligt.

Zit uzelf nog op de troon van uw leven? Dan is er voor Christus geen ruimte. Denk eraan: er kan maar één koning op de troon van uw leven zijn. Of Christus òf uzelf. En als uzelf nog op de troon zit is dit woord voor u: Eenmaal zult u het verliezen. Dan lijdt u de nederlaag. Dan zult u buigen en bukken. Niet vrijwillig en gewillig maar met wroeging en spijt. Kom, zou u nu niet van de troon afkomen? Buig u neer voor Christus, verneder u. Beter nu te buigen dan straks, want dan is het voorgoed te laat! Koning Christus wil nu als de zon opgaan in uw leven. Voelt u de ernst? De Heilige Geest dringt aan! Ook als u Christus mag kennen en navolgen. De oude koning sterft steeds meer, opdat Koning Christus in u leeft en alleen overblijft. Voor alle duidelijkheid: Dit is geen tragische ondergang maar de triomf der genade. Christus wil u inhalen en heel uw leven met Zijn persoon en gaven vervullen en verrijken. In leven en in sterven. Voor eeuwig.

G.Schaap